

6. הרואה את עצמו נפגע על ידי הוראת פוקד לפי חוק זה בדבר גילו, רשאי, תוך שלוש ימים מהיום שהוראה זו הובאה לידיעתו, לבקש מבית המשפט המחוזי שיצהיר על גילו לצרכי חוק זה; אולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הבקשה לתקופה שלא תעלה על שלוש ימים נוספים אם ראה טעם סביר לכך; הגשת בקשה לפי סעיף זה אינה מעכבת את ביצועה של הוראת הפוקד.
7. המבקש מבית המשפט להצהיר על גילו של פלוני לצרכי חוק זה יפרש מטרה זו בבקשתו, ומשעשה כן יפרש בית המשפט בהחלטתו כי ההצהרה ניתנה למטרה האמורה; לא פורש הדבר בהחלטת בית המשפט, או שלא הוגשה הבקשה לפי סעיף 6 תוך המועד שנקבע לפי תוספת זו, לא תשמש החלטת בית המשפט ראייה לענין חוק זה.
8. מי שבית המשפט מתבקש להצהיר על גילו לצרכי חוק זה כאמור, בין שהוא מבקש ובין שהוא משיב, חייב להתייצב לפני בית המשפט על פי הזמנתו, ולהיבדק כל בדיקה רפואית או אחרת שבית המשפט ימצא לנכון לשם מתן ההצהרה המבוקשת.
9. בית המשפט לא יהיה קשור בדיני הראיות, ובין השאר רשאי הוא לקבוע את הגיל על סמך מסקנותיה של הועדה הרפואית בלבד.
10. הוראות תוספת זו אינן גורעות מסמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר.
11. כל הוראה לפי תוספת זו יביא הפוקד לידיעת הנוגע בדבר בדרך שבה מותר להביא צו לידיעתו של אדם לפי סעיף 15(ה) לחוק.
15. (א) סעיף 5(גג) לחוק העיקרי יחול גם על מי שנמצא בלתי כשר לשירות לפני תחילתו של חוק זה.
- (ב) סעיף 13א לחוק העיקרי יחול גם על מסירת ידיעות כוזבות ומעשי מרמה והטעיה אחרים שהיו לפני תחילתו של חוק זה.

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה), תשי"ט-1959 *

1. בסעיף 2 לפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)¹ (להלן – הפקודה) –
- (1) בהגדרת "כוהל", במקום "ל-0.7946" יבוא "ל-0.7936";
- (2) במקום הגדרות "עראק", "בירה" ו"קוניאק" יבואו הגדרות אלה:
- "עראק" – כהיל עשוי דרך זיקוק מפירות ומזרעי אניס או אניטול או מכוהל ומזרעי אניס או אניטול, או כהיל עשוי דרך ערבוב כוהל עם אניטול, וכשהוא מהול בנפח שווה של מים מראהו סמיך כעין החלב;

* נתקבל בכנסת ביום ד' בשבט תשי"ט (13 בינואר 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 357, תשי"ט, עמ' 24.

1 חוקי א"י, כרך ב', פרק ע"א, עמ' 774.

"בירה" – כל משקה מותסס מדגן או משעורים או מחומר עמילני או סוכרי אחר בתוספת כשות, המיוצר, או הנמכר, כבירה או כתחליף לבירה והמכיל בכדיקת דוגמה ממנו יותר מ-2% כוהל;

"ברנדי" או "יין שרף" – משקה כוהלי העשוי דרך זיקוק ממיץ ענבים מותסס;² (3) ההגדרות "יין תפוחים", "יין אגסים" ו"יין הדורים" – בטלות;

(4) אחרי הגדרת "בירה" תיווסף הגדרה זו:

"שכר פירות" – משקה מותסס שהופק מפירות שאינם ענבים טריים;

(5) בהגדרת "משקאות משכרים", במקום "יין תפוחים, יין אגסים, יין הדורים" יבוא "שכר פירות", ובסוף התנאי שבה יוסף: "אלא אם הותר הדבר על ידי שר האוצר לגבי יצרנים שעסקו בייצור משקאות משכרים לפני יום י"ט בכסלו תשי"ט (1 בדצמבר 1958).";

(6) בהגדרת "סוחר" יימחקו המלים "מאיזה מין שהוא";

(7) במקום הגדרת "קמעונאי" תבוא הגדרה זו:

"קמעונאי" – מי שמוכר משקאות משכרים לצרכן בלבד;

(8) בהגדרת "כהילים", במקום "ויין הדורים" יבוא "ושכר פירות".

2. התנאי המגביל בסעיף 3 לפקודה – בטל.

תיקון סעיף 3

3. אחרי סעיף 3 לפקודה יוסף סעיף זה:

הוספת סעיף 3א

3א. לא ייגבה בלו על יין אם הוכח, להנחת דעתו של המנהל, כי נשפך "פסור מטעם קיום דיני תורה" לפני הוצאתו מחצריו של יצרן, לשם קיום דיני התורה. או הושמד, לפני הוצאתו מחצריו של יצרן, לשם קיום דיני התורה.

4. בסעיף 5 לפקודה, במקום המלים "או יין הדורים", בכל מקום בו הן נמצאות, יבואו המלים "או שכר פירות".

תיקון סעיף 5

5. בסעיף 8 לפקודה –

תיקון סעיף 8 והוספת סעיף 8ט

(1) האמור בסעיף קטן (1) יהיה סעיף 8 והכותרת לו – "זמן תשלום הבלו";

(2) האמור בסעיף קטן (2) יהיה סעיף 8ט, והכותרת לו – "אין להוציא מש-קאות אלא בכמות מסוימת".

6. אחרי סעיף 8 לפקודה יוספו סעיפים אלה:

הוספת סעיפים 8א, 8ב, 8ג, 8ד, 8ה, 8ו, 8ז, 8ח

8א. המנהל רשאי, במקרים הנראים לו ובתנאים הנראים לו, להרשות הוצאת משקאות משכרים מחצריו של היצרן לפני תשלום הבלו המשתלם על אותם המשקאות, ולדחות את מועד תשלום הבלו או להרשות את תשלום לומו לשיעורין, בין בערובה ובין שלא בערובה, ובלבד שסכום הבלו הנדחה לא יעלה לגבי יצרן יחיד על סכום ששור האוצר יקבע בצו והדחיה לא תינתן לתקופה העולה על ששה חדשים מיום הוצאת המשקאות המשכרים מחצריו של היצרן; סכום שתשלומו נדחה תיווסף עליו ריבית בשיעור החוקי המכסימלי שנקבע על פי חוק הריבית, תשי"ז–1957,² והוראות כל דין בדבר גביית הבלו יחולו על גביית הריבית כאילו היתה חלק מהבלו, אלא שהמנהל רשאי, מטעמים מיוחדים, להקטין את הריבית עד כדי 6%.

סמכות לדחות תשלום הבלו

2 ס"ח 210, תשי"ז, עמ' 50.

8ב. לא שולם הבלו במועד שנועד לתשלומו או במועד הנדחה – (א) רשאי המנהל שלא להתיר הוצאת משקאות משכרים מחצריו של היצרן החייב בתשלום הבלו, כל עוד לא שילם את הבלו ותוספת הפיגורים או הריבית במלואם.

תוספת פיגורים וריבית

(ב) תיווסף תוספת פיגורים של 20% מסכום הבלו, או ריבית על סכום הבלו לכל תקופת הפיגור בשיעור החוקי המכסימלי שנקבע לפי חוק הריבית, תשי"ז–1957, הכל לפי הסכום הגדול יותר, והוראות כל דין בדבר גביית הבלו יחולו על גביית התוספת או הריבית כאילו היו חלק מהבלו, אלא שהמנהל רשאי, מטעמים מיוחדים, להקטין את תוספת הפיגורים או הריבית.

8ג. נתגלתה מזקקה שיוצרו בה משקאות משכרים ללא רשיון לפי סעיף 4, רשאי המנהל לאמוד, לפי מיטב שפיטתו, את כמות המשקאות המשכרים שאפשר היה לייצר באותה מזקקה, אילו הופעלה במלוא כושר ייצורה ששה חדשים תמימים לפני גילוי הייצור 12 שעות ביום ואילו השתמשו בייצור בכל הכלים שנמצאו בה וייצרו משקאות מן הסוגים שנתגלו במזקקה סימנים לייצורם; בעל המזקקה או – אם הבעל אינו ידוע – כל אדם הנאשם בעבירה לפי סעיף 4(2) או 28(3) בקשר לאותה מזקקה – יהיה אחראי לתשלום הבלו כאמור בסעיף 18, על כמות המשקאות שנאמדה על ידי המנהל.

אומדן הבלו כשנתגלתה מזקקה בלי רשיון

78. הוצאו משקאות משכרים בלי תעודת היתר לפי סעיף 14 מחצריו של יצרן בעל רשיון לפי סעיף 4, רשאי המנהל לאמוד, לפי מיטב שפיטתו, את כמות המשקאות המשכרים שאפשר היה לייצר באותם חצרים, אילו הופעלו במלוא כושר ייצורם, ששה חדשים תמימים לפני גילוי הוצאת המשקאות המשכרים, 12 שעות ביום והשתמשו בייצור בכל הכלים שנמצאו בחצרים סימנים לייצורם; היצרן יהא חייב לשלם את הבלו כאמור בסעיף 18, על כמות המשקאות שנאמדה על ידי המנהל, פחות הבלו ששילם על ייצור משקאות משכרים באותם חצרים בתקופת האומדן.

אומדן הבלו כשהוצאו משקאות בלי היתר

78. המנהל רשאי לערוך אומדן שונה מזה שניתן לקבעו לפי הסעיפים 88 או 78, אם הוכח להנחת דעתו כי הייצור נמשך תקופה שונה מן הנקוב בסעיפים האמורים, או כי ייצרו משקאות מסוגים שונים או בכמויות שונות מאלה ששימשו יסוד לאומדן המנהל; ערך המנהל אומדן לפי סעיף זה, לא יוכל עוד לערוך אומדן לפי הסעיפים 88 או 78; ערך המנהל אומדן לפי הסעיפים 88 או 78, לא ישתמש בסמכותו לפי סעיף זה כדי להגדיל אומדן שערך כאמור אלא לאחר שנתן ליצרן הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו.

רשות לשנות אומדן

78. המערער על אומדן המנהל לפי הסעיפים 88, 78 או 78, רשאי, תוך חודש ימים מקבלת הודעת המנהל על האומדן, לערער לפני בית משפט מחוזי. בית המשפט יהיה רשאי להגדיל את האומדן, ובמקרה שהמערער הוכיח את כמות המשקאות המשכרים שייצר ואת סוגיהם או הוכיח שלא ייצר משקאות משכרים שלא שולם עליהם בלו – להפחית את האומדן.

ערער על אומדן בלו

18. המנהל רשאי לדרוש תשלום הבלו לפי הסעיפים 8א–18 בסכום הגבוה ביותר שניתן לגבותו ביום מן הימים שבין המועד שנועד לתשלום או המועד הנדחה, לפי המקרה, לבין יום תשלומו למעשה.

18ח. הוראות הסעיפים 8ב–18 אינן באות לגרוע מאחריותו הפלילית של אדם, הן לפי פקודה זו והן לפי דין אחר.”

שיעור הבלו באומדן

האחריות הפלילית שמורה

7. במקום סעיף 10 לפקודה יבוא סעיף זה:

החלפת סעיף 10

10. (1) יצרן חייב להצטייד במאזניים, במשקלות, במידות ובמונים שנקבעו, לקיימם ולסייע לשימוש בהם כפי שידרוש הפקיד.

(2) יצרן שהצטייד במאזניים, במשקלות, במידות או במונים מזוייפים או חסרים או לא נכונים, או שהשתמש או שהרשה להשתמש בהם, או שיש לו כחצריו אמצאה או תחבולה שבעזרתם אפשר למנוע להפריע או להטעות פקיד בקביעת הכמות הנכונה והמדוייקת של משקאות משכרים או נפחם של כלים, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות.”

”מאזניים, משקלות, מידות ומונים

8. במקום סעיף 11א לפקודה יבוא סעיף זה:

החלפת סעיף 11א

11א. (1) המנהל רשאי, בצו, לאסור הוצאת משקה משכר פלוני או סוג מסויים ממנו מהצרייו של יצרן לשם צריכה, אם לא נשתמר כפי שקבע המנהל ולתקופה שקבע; ואם קבע כך, לא ימכור אדם אותו משקה משכר לשם צריכה אלא אם נשתמר כפי שנקבע.

(2) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות.”

”הגבלת מכירת משקאות משכרים לאחר תקופת החסנה

9. אחרי סעיף 11ב לפקודה יווסף סעיף זה:

הוספת סעיף 11ב

11ב. (1) לא יכנה אדם משקה שהוא מוכר או מציג או מחזיק למכירה בשמם של אחד המשקאות המשכרים המוגדרים בסעיף 2, אם המשקה המכונה כך אינו מיוצר בהתאם להגדרת אותו שם בסעיף 2, או אם אינו מיוצר בהתאם להוראות שנתן המנהל על פי פקודה זו לגבי ייצור משקה המכונה באותו שם.

(2) שר האוצר רשאי לאסור, בצו, כינוי משקה משכר בשם העשוי להטעות לגבי תכולתו ואפילו פורטה תכולת המשקה בצד השם.

(3) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה או קנס 3,000 לירות.”

”השימוש בשם של משקה משכר

10. האמור בסעיף 12 לפקודה יסומן כסעיף קטן (1), ואחריו יווסף סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 12

”(2) הוכח להנחת דעתו של המנהל שמשקאות משכרים הוחזרו להצרייו של היצרן מחמת שניזוקו, רשאי המנהל להחזיר את הבלו ששולם עליהם בניכוי 10%, או אם הוחזרו ועובדו שנית, רשאי הוא להרשות את שיווקם ללא תשלום בלו נוסף או בתשלום בלו מופחת.”

11. אחרי סעיף 12 לפקודה יווסף סעיף זה:

הוספת סעיף 12א

12א. (1) שר האוצר רשאי, בצו, לפטור מבלו, כולו או מקצתו, משקאות משכרים הנמכרים או המועברים בדרך אחרת למפורטים בתוספת לחוק המכס, הבלו ומס הקניה (ביטול פטור מיוחד), תשי”ז–1957.³

”פטור מבלו

3 ס”ח 232, תשי”ז, עמ’ 141.

(2) שולם בלו על משקאות משכרים שנמכרו לאדם הזכאי לפטור לפי סעיף קטן (1), רשאי המנהל להחזיר לו את הבלו, כולו או מקצתו, ובתנאים הנראים למנהל, אם נתבקש לכך בכתב תוך ששה חדשים מיום מסירת המשקאות לזכאי לפטור.

(3) משקה משכר שניתן עליו פטור מבלו או הוחזר בלו ששולם עליו כאמור, לא ימכרו אדם ולא יעבירונו בדרך אחרת למי שאינו זכאי לפטור, אלא לאחר שהודיע למנהל על כך ושילם את הבלו המלא על אותו משקה משכר לפי ערכו בשעת מכירתו או העברתו או לפי ערכו בשעת תשלום הבלו, הכל לפי הסכום הגבוה יותר, ובהתאם לשיעור הבלו החל אותה שעה.

תיקון סעיף 16

12. בסעיף 16 לפקודה —

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:

“(1) לא ימכור אדם ולא יציג או יחזיק למכירה כל משקה משכר, ולא יחסין משקאות משכרים המיועדים למכירה, אלא אם כן יש בידו רשיון סוחר או קמעונאי, לפי הענין, שניתן לפי פקודה זו, או שהוא רשאי לעשות כן לפי סעיף 15; אולם לא יידרש רשיון כאמור למכירת משקאות משכרים, על ידי מוסד המספק משקאות משכרים לצבא-הגנה לישראל ולכוחות המשטרה אם אושר למטרה זו על-ידי שר האוצר.”

(2) אחרי סעיף קטן (5) יוסף סעיף קטן זה:

“(6) על אף האמור בסעיף זה רשאי שר האוצר לקבוע בתקנות תנאים למכירת משקאות משכרים בקמעונות או העמדתם למכירה ללא רשיון לפי פקודה זו.”

החלפת סעיף 18

13. במקום סעיף 18 לפקודה יבוא סעיף זה:

18. (1) המוכר משקאות משכרים או מחזיקם למכירה או מחסין משקאות משכרים המיועדים למכירה ואין בידו רשיון תקף לפי פקודה זו, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות. אין הוראה זו באה לגרוע מהוראות סעיף 16(6).

(2) המחזיק בכל צורה שהיא משקאות משכרים במקום המשמש למכירת משקאות יראוהו כמחזיקם למכירה, אלא אם הוכיח את ההיפך.”

תיקון סעיף 20

14. בסעיף 20 לפקודה —

(1) האמור בסעיף קטן (1) יהיה סעיף קטן (א)1(א) ואחריו תיווסף פסקה זו:

“(ב) על אף האמור בפסקה (א) רשאי שר האוצר להרשות תנועת משקאות משכרים כאמור ללא תעודת היתר לגבי סוג מסויים של סוחרים או קמעונאים או לגבי סוגי משקאות משכרים.”

במקום סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה:

“(2) סוחר או קמעונאי שמשקאות משכרים נתקבלו לחצריו בלא תעודת היתר, וכל סוחר שמשקאות משכרים סולקו מחצריו בלא תעודת היתר, וכן כל אדם שנמצאו ברשותו משקאות משכרים שנתקבלו או סולקו בלא תעודת היתר כאמור, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 2,000 לירות או כפל הבלו על הכמות שנתקבלה או שסולקה או שנמצאה כאמור, או שנים מהם כאחד. אין הוראה זו באה לגרוע מהוראות סעיף קטן (1) (ב).”

24 "החליית רשיון, צמצומו וביטולו (1) רשאי המנהל להתלות, לצמצם או לבטל רשיון שניתן לפי פקודה זו אם שוכנע שיצרן, סוחר או קמעונאי עבר על הוראה מהוראות הפקודה; המנהל לא ישתמש בסמכות זו אלא לאחר שניתנה לבעל הרשיון הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו.

(2) החלטת המנהל לפי סעיף קטן (1) ניתנת לערעור לפני בית משפט שלום תוך חודש מיום שנתנה, אך אין הערעור מעכב את ביצועה.

(3) לא הוגש ערעור על החלטה לפי סעיף קטן (1) או הוגש ובית המשפט אישר את החלטת המנהל, בשינוי או ללא שינוי, יפוג תקפה כעבור שלושה חדשים אם לא הוגשה תובענה פלילית על העבירה אשר שימשה עילה להחלטת המנהל.

(4) בית המשפט הודן בתובענה פלילית שהוגשה לפי פקודה זו יהיה מוסמך להחליט על החליית רשיון שניתן לפי הפקודה, צמצומו, ביטולו או קיומו אף אם ניתנה לפני כן החלטה של המנהל או של בית משפט שלום בענין זה.

(5) אין מחזירים אגרת רשיון מחמת שהרשיון הותלה, צומצם, או בוטל."

תיקון סעיף 25 16. בסעיף 25 לפקודה –

(1) אחרי סעיף קטן (1) יוסף סעיף קטן זה:

"(א1) בית המשפט יחלט משקאות משכרים, חמרים, כלים ומכ"ש שירים שנעברה בהם עבירה, אף אם החשוד בעבירה אינו ידוע, או נמלט או נפטר."

(2) אחרי סעיף קטן (2) יוספו סעיפים קטנים אלה:

"(א2) כל דבר שפקיד או שוטר רשאי לתפוס כאמור בסעיף קטן (2), רשאי הוא להסמו, על ידי סימון, סגירה או בכל דרך אחרת בידי האדם שאצלו נמצא החפץ ובהסכמתו, בין בנטילת ערובה ממנו ובין בלעדיה.

(ב2) אדם המפריע בתפיסת חפץ, או המעלים חפץ שנחסם כאמור או הגורם לו נזק, דינו – מאסר שנתיים או קנס 5,000 לירות."

ביטול סעיף 27 17. סעיף 27 לפקודה – בטל.

תיקון סעיף 26 18. בסעיף 28 לפקודה, בסעיף קטן (4), במקום "של מאה פונט או ששה חדשים" יבוא "מאסר שנתיים או קנס 5,000 לירות."

הוספת סעיף 29א 19. אחרי סעיף 29 לפקודה יוסף סעיף זה:

29א. "אחריותם של מנהלים ופקידים בעברה עבירה על פקודה זו על-ידי חבר בני אדם, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי של אותו חבר, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות פקודה זו."

20. בסעיף 32 לפקודה, בסעיף קטן (1) –

- (1) בפסקה (ט), אחרי "והמאזניים" ייוסף "וכן המונים לכמות ולחריפות של משקאות משכרים";
- (2) אחרי פסקה (יט) יוטפו פסקאות אלו:

"(יט1) אגרה שישלם יצרן בעד עבודה של פקידי מכס ובלו שנעשתה בהצבירו מחוץ לשעות שקבע המנהל כשעות עבודה רגילות.

(יט2) אגרה שישלם המקבל, לפי בקשתו, תעודה המעידה על תקופת שימורם או מקורם של משקאות משכרים או על כל ענין אחר הנוגע לפקודה זו.

(יט3) אגרה שישלם יצרן בעד עבודה של פקידי מכס ובלו הזמריכה שחזרו הפקיד מתפקידיו הרגילים והפקדתו על תפקידים מיוחדים."

החלפת סעיף 33

21. במקום סעיף 33 לפקודה יבוא סעיף זה:

33. שר האוצר רשאי, בצו, לשנות את האגרות הקבועות בסעיף 16 ובתוספת הראשונה."

הוספת סעיפים 35, 36

22. אחרי סעיף 34 לפקודה יווספו סעיפים אלה:

35. (1) שר האוצר רשאי לקבוע סימני זיהוי למשקאות משכרים בבקבוקים ובכלים אחרים ולהתקין תקנות על דרכי הסימון וזמנו.

(2) נמסרו לאדם סימנים שקבע שר האוצר לזיהוי משקאות כאמור ונעלמו, והאדם שלו נמסרו הסימנים לא נתן למנהל או לפקיד סיבות סבירות להיעלמם, רשאי המנהל להטיל עליו תשלום בלד לפי אומדן שיקבע בהתאם לתקנות.

(3) סימן זיהוי שנקבע על ידי שר האוצר כאמור בסעיף קטן (1), דינו, לענין סעיף 339 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁴, כדין בול המשמש לצרכי הכנסותיה של המדינה.

36. המנהל רשאי לאצול לאחר מסמכיותיו ומתפקידיו לפי פקודה זו, אם בדרך כלל ואם לענין מסויים או לאזור או למקום מסויים, למעט הסמכויות שאצל לו שר האוצר והסמכות לפי סעיף 24(1).

החלפת הענשים שבפקודה

23. הענשים המצויים בפקודה ולא נקבעו בחוק זה יוחלפו לאמור:

במקום "5 לירות" יבוא "100 לירות",

במקום "25 לירות" יבוא "500 לירות",

במקום "50 לירות" יבוא "מאסר שלושה חדשים או קנס 1000 לירות",

במקום "200 לירות" יבוא "מאסר שנה או קנס 3000 לירות";

במקום "500 לירות" יבוא "מאסר שנתיים או קנס 10000 לירות".

ובמקום המלים "ייאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום", בכל מקום שהן מצויות בפקודה, יבוא "דינו".

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

4 ע"ר 1936, חו"ס 1 מס' 652, עמ' 263.